

c) a talaj értéke holdanként legfeljebb 18 frtra tehető és
 d) az adó és kezelési költségek együttvéve holdanként
 60 krral számíthatók.

VI. Mely tulajdonságokkal kell birnia minden távcsöves
 szögmérő műszernek, hogy azzal a vízszintes és lejtyszögeket
 pontosan meglehessen mérni?

Miként győződik meg vizsgáló arra, hogy valamely
 hasonló műszernél ezen kellékek megvannak, s illetve, hogy
 az egyes alkatrészek kivitele és egymáshoz viszonyított elhelye-
 zése helyes-e?

Melyek azon hiányok, a melyeknek helyrepótlása a fel-
 mérő által, a műszerész közreműködésének igénybe vétele
 nélkül eszközölhető, miként történik a műszernek kiigazítása
 vagy ugynevezett rectificálása?

A szóbeli vizsgák október 8-án kezdődtek meg s az
 50 vizsgázó közül 2 jelesen képesített, 12 jól képesített és
 30 kielégítően képesített osztályzatot nyert; 6 pedig nem
 képesítettnek találtatott. Oklevelet eszerint 44-en nyertek.

Az erdőőri szakvizsgák.

I. Budapesten.

Az erdőőri szakvizsgák Budapesten a földmivelés-, ipar-
 és kereskedelmi m. kir. ministeriumnak f. évi 49.460. számú
 rendelete alapján októberhó 5-én vették kezdetüket s ugyan-
 ezen hó 9-éig tartottak.

A vizsgáló bizottság tagjai voltak: Kallina Károly m.
 kir. erdőmester, mint a vizsgáló bizottság elnöke; Balás
 Vincze m. kir. főerdész és J. Lavoitha Albert kir. alerdő-
 felügyelő, mint vizsgáló biztosok; Pest-, Pilis-, Solt- és Kis-
 Kunmegyét ez alkalommal is Szabó Kálmán árvaszéki ülnök

képviselte, ki már harmad ízben viselte éber buzgalommal ezen tisztet.

A vizsga letétele iránti engedélyért a budapesti kir. erdő-felügyelőséghez összesen 28-an folyamodtak, s ezek közül engedélyt 27-en nyertek. A vizsgánál, mely Pestmegye vármegyeházának kis tanácstermében tartatott meg, mind a 27 vizsgajelölt megjelent, egy azonban közbejött betegsége folytán már az írásbeli kérdéseket sem oldotta meg.

Az írásbeli kérdések a következők voltak :

1. Egy 400 öl hosszú és 16 öl széles erdei tisztás befásítandó. Milyen kiterjedésű ezen terület? Hány csemete szükséges holdanként és összesen, ha a jelzett terület 3 éves fekete fenyőcsemetékkel sorokban, 6 láb sor s 3 láb csemetetávolság mellett beültetendő?

2. Egy mesterséges uton felújított 5 éves vágásban az erdőőr nagy számban szarvasmarhát talál, miképen fogja ezen káresetet az erdőtörvény által előirt rovatos erdei naplóba bevezetni?

3. Egy cserkésző vadászatra berendezett erdőrészben a cserkészutakon az erdőőr ismeretlen emberekkel találkozik, mit fog tenni az erdőtörvény rendelkezése szerint, s milyen jelentést teend erről előljáró erdészének?

Ezen írásbeli kérdések megfejtését általában gyengébbnek lehet mondani a szóbeli vizsgálatnál elért eredményeknél, ennek magyarázatát azonban könnyen megeljük azon körülményben, hogy a jelöltek már magában az írásban is nehézségekkel küzdöttek, sőt találkozott olyan is, ki előrehaladt kora daczára csak a legközelebbi multban tanult írni; mások ellenben, kivált a dunántuliak, gondolataiknak írásbani kifejezésében is elegendő ügyességet tanusítottak.

A szóbeli vizsgálatok eredménye a következő volt :

Kitünően alkalmasnak találtatott	.	.	.	6,
jól	"	"	.	7,
kielégítően	"	"	.	8,
nem	"	"	.	5,
				összesen . 26.

Ha tehát az eredményeket figyelembe vesszük, akkor meglehetünk velök elégedve, mert általában arról tanuskodnak, hogy a vizsgajelöltek komolyan vették feladatukat, s törekedtek lehetőleg alaposan elkészülve jelenni meg a vizsgánál.

Elismeréssel kell nyilatkoznunk a dunántuli nagybirtokosok szolgálatában álló erdőőrökről, kik igen alapos és tágkörű szakismereteiknek fényes tanujelét adták. A közalapítványi s egyházi szolgálatban álló vizsgázóknál is látható volt, hogy ugy gyakorlatilag mint elméletileg is törekedtek a szükséges ismereteket elsajátítani.

Izsébfalvi Lavotha Albert,

kir. erdőfelügyelő.

II. Besztercebányán.

A folyó évi erdőőri szakvizsgák Besztercebányán októberhó 5-étől 9-éig tartattak meg.

A vizsgáló bizottság elnökéül Solti Arnold kir. erdőfelügyelőt, tagokul Tomcsányi Gyula m. kir. erdőmestert és Tavi Gusztáv m. kir. erdőrendezőt küldötte ki a nagyméltóságu földmivelési ministerium.

A vizsga letételére engedélyért 25 egyén folyamodott a besztercebányai kir. erdőfelügyelőséghez. Ezek közül kettő, a törvényszabta 24 éves életkorral nem bírván, vizsgára nem volt bocsátható.

Az engedélyt nyert 23 egyén közül 10 a kincstárnál szolgál, 12 részben községi és magánuradalmi szolgálatban áll, 1 pedig jelenleg magányzó.

A vizsga folyó évi októberhó 5-én reggeli 9 órakor vette kezdetét a megyeház termében, a következő három írásbeli kérdés megfejtésével :

1. Mennyibe kerül egy 18 *m* hosszú és 12 *m* széles csemetekert kerítésének elkészítése, ha a kerítés folyó *m*-je 0·6 napszámot igényel, egy napszám ára pedig 60 kr. És mennyi a kerítés karóihoz felhasznált fának köbtartalma, ha a karók 2 *m* távolban állanak és azok egyenkénti hossza 2·5 *m*, átlagvastagságuk pedig 25 *cm*?

2. Rövid jelentés teendő az előljáró erdőgondnokságnak egy tetszés szerint választandó üzemi munka megindítását gátló akadályokról, ezen akadályok megszüntetéséről és a munka előhaladásáról.

3. Erdei rovatos napló készítendő és annak rovataiba egy ismert kihágó által elkövetett és falopásra vonatkozó kihágási eset bevezetendő, a kártérítés és pénzbüntetés meghatározására szükséges mellékkörülmények szabatos felemlítésével.

Az írásbeli dolgozatok és a következő napokon tartott szóbeli vizsgán adott feleletek egybevetése után két vizsgázó kitünően, 8 jól és 11 kielégítően alkalmasnak találtatott, 2 pedig nem nyert bizonyítványt.

A legörvendetesebb jelenség e vizsgánál az volt, hogy a községeknél és más testületeknél, valamint a magánuradalmaknál szolgáló egyének ez uttal eddig még el nem ért nagy számban jelentek meg a vizsgán.

Beszterczebányán, 1885. október 10-én.

Tavi Gusztáv,
m. kir. erdőrendező.

III. Máramaros-Szigeten.

Az erdőőri szakvizsga M.-Szigeten f. évi októberhó 5-én vette kezdetét s ugyane hó 13-án nyert befejezést. Egészben

véve tehát 9 napig tartott. A vizsga lefolyásáról és eredményéről a következőket van szerencsém közölni.

A vizsgáló bizottság elnökéül Bikkal Nándor m. kir. erdőigazgató; tagjaiul Kabina János m. kir. erdőfelügyelő és Belházy Jenő m. k. erdőigazgatósági titkár póttagul pedig Füstös Kálmán m. kir. főerdész küldettek ki a nagyméltóságu földmivelési ministerium által.

A szakvizsgálóhoz való bocsátásért folyamodó 40 jelentkező közül a m.-szigeti erdőfelügyelőség az 1879. évi XXXI. t.-cz. 37. §-a, és az ennek alapján 1880. évi 25.347. szám alatt kiadott utasítás 2. §-ában kikötött kellékeknek szem előtt tartásával 38 folyamodónak adott feltétlen, és egynek feltételes engedélyt. Ezek közül egy közvetlenül a vizsga előtt megbetegedvén, a vizsgán nem jelenhetett meg, kettő pedig ismeretlen okokból elmaradt.

A megjelent 36 vizsgázó közül 14 a m.-szigeti erdőigazgatóságnál, 6 az ungvári m. k. főerdőhivatalnál, 4 a bustyaházai m. k. erdőhivatalnál, 5 a nagybányai m. k. főerdőhivatalnál, 3 a gróf Schönborn-féle uradalomnál, 1 a gróf Károlyi uradalomnál, 1 a szinevéri magánuradalomnál és 1 a vissói közbirtokosságnál szolgál, 1 pedig a királyhalmi erdőőri szakiskolából került ki. Eszerint a jelentkezőkből 34 olyan erdőbirtoknál áll alkalmazásban, mely az 1879. évi XXXI. t.-cz. 17. §-ában felsorolt erdők közé tartozik.

A vizsga októberhó 5-én reggeli 9 órakor vette kezdetét a megyeház nagy termében.

A jelentkezők személyazonosságának igazolása és a szóbeli vizsgánál követendő sorrendnek sorshuzás útján történt megállapíttatása után a vizsgáló bizottság elnöke a következő három kérdést adta fel írásbeli megfejtés végett.

1. Egy vágásterületen a letarolásra kijelölt bükkfa összeolvastatván és átlalóval megmértvén, összesen 3254 drb

törzs találtatott, melyeknek mintafája 18 m hosszúsággal és 32 cm középmérvével számított ki. Kiszámítandó a vágás alá kerülő fának köbtartalma számítás útján, azon feltevés mellett, hogy segédtáblák rendelkezésre nem állanak.

2. Hányféle üzemmódot különböztetünk meg? Hol alkalmazuk a szálerdőüzemet és mikép eszközöljük a szálerdőkép kezelt erdők felújítását.

3. Az erdei kihágások elbírálására mely bíróságok hivatják első és melyek másod fokban?

Ezen bíróságok minő eljárással állapítják meg a kihágás értékét, a kártérítés nagyságát és az esetleges hajtópénzeket? szabadon, tetszés szerint-e, vagy más módon?

A szóbeli vizsgánál a jelöltek az erdőőr szolgálatába vágó tudnivalókra nézve behatóan és körülményesen megvizsgáltattak s az írásbeli és szóbeli feleletek egybevetése után 3 közülök kitünően, 10 jól és 17 kielégítően alkalmasnak, 6 pedig nem alkalmasnak minősítettet.

A vizsgaeredmény tehát egészben véve középszerűnek mondható. — Máramaros-Szigeten, 1885. októberhó 13-án.

Belházy Jenő,

m. kir. erdőigazgatósági titkár.

IV. Kassán.

Az erdőőri szakvizsgák Kassán f. évi októberhó 5., 6., 7. és 8-án tartattak meg Szabó Adolf kir. erdőfelügyelő elnöklete alatt és Szőnyei István bányapolgársági, továbbá Reinfuss Bódog prépostsági erdőmester vizsgáló biztosok közreműködése mellett.

A vizsga letételére tizennégyen nyertek engedélyt, ezek közül azonban egy nem jelent meg a vizsgán.

A vizsgázók közül öt a m. kir. kincstárnál és öt magánuradalmakban szolgál.

Írásbeli vizgára a következő három kérdés adatott fel:

1. Készítsen vizsgáló egy bérjegyzéket és pedig: 3 csoport favágó részére, melyek együtt 3336 ürméter tűzifát termeltek, és pedig az *A.* csoport 1206, a *B.* csoport 1315, a *C.* csoport 815 ürmétert. A favágatási bér ürméterenként 21 kr. A kiszolgált előlegek az *A.* csoport részére 120 frt, a *B.* csoport részére 86 frt, a *C.* csoport részére 75 frt. Mennyit kapnak ezen csoportok egyenként és összesen?

2. Irja le vizsgáló a lúczfenyő tulajdonságait, ismertető jeleit talajjégeit. Mily veszélynek van ezen fanem kitéve? Melyek azok ellen az óvintézkedések? Miként nevelendő a lúczfenyő a mag csirázásától kezdve az állab záródásáig? A fája mire használható?

3. Tegyen részletes jelentést vizsgáló közvetlen előljárójának egy erdei tüzesetről, előadván a keletkezés okát, és az oltás iránt tett intézkedéseit.

Az írásbeli vizsga eredménye, valamint a f. évi októberhó 6. és 7-én tartott szóbeli vizsga alkalmával nyert feleletek megbíráltatván, a vizsgálók következőként osztályoztattak: 1 kitűnően alkalmasnak, 6 jól, és 3 kielégítően alkalmasnak.

A vizsga eredménye ugyan jó; sajnos azonban, hogy mindössze csak 11-en jelentkeztek az erdőőri szakvizsgához, és feltűnő, hogy a kincstári öt egyén kivételével az erdőtörvény 17. §-a alá tartozó erdőbirtokosok egyetlen egy erdőőre sem tett ez évben Kassán erdőőri szakvizsgát.

Kassán, 1885. október 8-án.

Reinfuss Bódog,
urad. erdőmester.

V. Kolozsvárt.

Az erdőőri szakvizsgák Kolozsvárt Leitner Elek kir. erdőfelügyelő ur. elnöklete alatt Héczei Lajos kir. alerdő-

felügyelő és alólirt mint vizsgáló biztosok közreműködése mellett folyó hó 5-én s következő napjain tartattak meg.

A vizsgára bocsáttatásért összesen tizenegyen folyamodtak a kolozsvári kir. erdőfelügyelőséghez, s azok közül tizen nyertek engedélyt, kik a vizsgára mindnyájan meg is jelentek.

A vizsgajelöltek közül öt az erdőkincstárnál, négy pedig magánosoknál van alkalmazva.

Írásbeli kidolgozásra következő kérdések adattak fel:

1. Egy kihasználás alatt levő vágásban termeltetett összesen 3600 *m* tűzifa, miből 65⁰/₀ hasáb-, 25⁰/₀ dorong-, és 10⁰/₀ ágfa. A favágókkal kötött előleges alku szerint a hasábfaért 24 kr, a dorongfaért 18 kr, az ágfáért 15 kr vágatási bér állapított meg. Hány köbméter van az egyes választékokból? Mi a favágók összes keresete? És miután már 315 frt előleget felvettek, mily összeg lesz még kifizetendő?

Kiszámítandó 3 darab 16 *m* hosszú, 42 *cm* közép átmérőjű fenyőépületfa értéke, ha a megállapított eladási ár köbméterenként 7 frt 50 krt teszen.

2. Rovatos erdei kihágási napló készítendő, és abba egy tetszés szerinti kihágási eset bevezetendő a netalán fenforgó súlyosbító és enyhítő körülmények felsorolásával.

3. A vizsgajelölt örkerületében a vihar által egy nagyobb kiterjedésű fenyőállab ledöntetett. Tegyen vizsgajelölt ezen elemi csapásról előjárójának jelentést, és adjon javaslatot arról, hogy a ledöntött fát miképen gondolja értékesíteni? És ezen erdőrészt felújítása iránt mely intézkedések megtételét látja szükségesnek?

Az írásbeli vizsga eredménye általában véve nem mondható kielégítőnek, mely körülményből a vizsgatevőknek az alapismeretekben való járatlanságára lehet következtetni. Iskolázottságuk annyira hiányos, hogy gondolataikat csak nagyon hézagosan tudják leírni; s különösen számtani képességük igen

alsó fokon áll, minek aztán természetes következménye a félelem, s az ebből keletkező zavar. Ezen az állapoton csak úgy lenne segítve, ha az erdélyi részekben is egy kellőleg berendezett erdőőri szakiskola alapíttatnék, mely alkalmat nyújtson az erdészeti szolgálat iránt előszeretettel viseltető szegényebb sorsu egyéneknek is a szükséges alapismeretek rendszeres elsajátítására.

A szóbeli vizsgán vezérfonalul az „Erdőőr“ című szakkönyv vétetett; nemkülönben kérdések intéztettek az erdőgazdaság különböző ágai köréből, a gyakorlatban előforduló s az erdészeti segédszemélyzet által végzendő teendőkről; s bár az adott feleletek eléggé igazolták, hogy a vizsgázottak legnagyobb része szorgalommal tanulta a vezérfonalul használt könyvet, sőt gyakorlati használhatóságukra is lehet következtetni, de a fennebb elősorolt okok miatt még se birt minden vizsgázott kellő sikert felmutatni, mert jó eredményt csak ketten értek el, öt pedig csak kielégítő osztályzatot nyert, míg három nem volt képes a vizsgát megállani.

Kolozsvárt, 1885. évi októberhó 12-én.

Kelemen Márton,
m. kir. főerdész.

VI. Pécssett.

Az ez idén megtartott erdőőri szakvizsgára összesen 19 folyamodó nyert a helybeli kir. erdőfelügyelőségtől engedélyt.

A vizsgáló bizottságban Dernyei Antal kir. erdőfelügyelő elnöke alatt Schréter Károly hercegi erdőfelügyelő és Suha Rezső erdőmester vettek részt mint vizsgáló biztosok.

A megyét Szél Lajos ur képviselte, ki az egész idő alatt teljes érdeklődéssel kísérte figyelemmel a vizsgát.

A vizsgázók közül 18 magyarországi és 1 horvátországi

születésű; szolgálatra nézve pedig 1 közalapítványi, 1 városi, 7 püspöki és 10 magán szolgálatban álló.

Írásbeli vizsgára az új erdőtörvény alapján kiadott minis-
teri utasítás értelmében a következő kérdések adattak fel az
elnök által:

1. Mily összegre fog rugni a mélyvölgyi vágásban ter-
melt 650 m tűzifának a pécsi városi majorba való szállítása,
ha a hasábfa métere után 1 frt 15 kr, a dorongfa métere
után 82 $\frac{1}{2}$ kr fizettetik, s a beszállítandó készlet 0.7 részben
hasáb, 0.3 részben pedig dorongfából áll?

2. Írja le a vizsgázó, hogy minő különbséget tud tenni
a tölgy-szálerdő és tölgy-sarjerdő között erdőgazdasági szem-
pontból?

3. Őrjárásának esős időben való bejárása alkalmával a
község csordáját öt éves fiatalosban találja, a nélkül azonban,
hogy az őrzéssel megbízott csordást szorgos keresés daczára
is megtalálhatná.

Mit fog ez esetben vizsgázó tenni? Eljárását s az elkö-
vetett nagyobb mérvű kárt mikép fogja főnökének bejelenteni?

A szóbeli vizsgánál a kérdések egyrésze a helyi gya-
korlat köréből merített, másrésze pedig az általános erdő-
szeti szakismeretekre vonatkozott, természetesen az erdőörtől
megkívánható ismeretek határai között.

A vizsga eredménye a következő volt: a 19 jelölt közül
2 kitűnően, 3 jól, 6 kielégítően alkalmasnak találtatott, míg
8 nem állotta meg a vizsgát.

E szerint a vizsgát igen szomorú eredményűnek mondhatom,
minek okául általában azt hozhatom fel, hogy a többnyire idős
vizsgázók egészen készületlenül jelentek meg, s így egyrésztük
még az egyszerűbb praktikus kérdésekre sem tudott megfelelni.

S ha e készületlenség okát keresem, ismét csak arra az
eredményre kell jutnom, hogy erdőöreink nem részesülnek

elég oktatásban. Magára hagyva e szegény emberek, csoda-e, ha nem sokat tanulnak, ha nehéz szolgálatukból elcsigázottan hazatérve nehéznek találják a könyvből való tanulást, melynek megértéséhez igen gyakran nincs is meg a kellő felfogási képességük?

Valóban itt a nehézségeken csak az előljáró erdőtisztek segíthetnek, ha minden alkalmas időt felhasználnak arra, hogy erdőöreinkkel szóbelileg, példákkal felvilágosítva értessék meg azt, mit a könyvek száraz előadásából nem mindig képesek megérteni.

Az ily módon iskolázott erdőőrök örömmel tanulnak azután könyvből is s meglepéssel mennek a vizsgára, hol ha nem is mindig kitűnően felelnek, mégis elárulják, hogy mélyebben beleélték magukat szakmájukba, s azt a mit tudnak értelmesen tudják előadni.

Ellenben a magukra hagyatottak, ha tanultak is legtöbbszörre szó- és betűszerinti feleleteket adnak, oly dolgokról, melyeknek valódi értelméről fogalommal sem bírnak.

Pécs, 1885. évi november 7.

Suha Rezső,
erdőmester.

VII. Szombathelyen.

A folyó évi erdőőri szakvizsgák Szombathelyen októberhó 5—8-án tartattak meg Simenszky Kálmán kir. erdőfelügyelő elnöke alatt, Blaschek Ede uradalmi erdőfelügyelő és Léhmán János kir. közalapító erdész vizsgálgató biztosok és végre Reemann József uradalmi erdőmester pótbiztos közreműködése mellett.

A vizsgára 21 egyén jelentkezett, kik közül 2 a közalapítványnál, 4 gróf Festetich Tassiló uradalmában, 4 a pannonhalmi főapátságánál, 1 a győri püspökségnél, 1 gróf Draskovits német-ujvári uradalmában van alkalmazva,

1 községi szolgálatban áll és 5 a herczeg Esterházy-féle főbérnökség által alkalmaztatik.

Az írásbeli vizsga 5-én tartatott meg, s ez alkalommal a következő három kérdés adatott fel megfejtésre.

1. Ha erdőégést vesz észre vizsgáló, melyet egymaga eloltani nem képes, mit fog tenni a tűz továbbterjedésének megakadályozása és sikeres eloltása céljából?

Miket rendel az erdőtörvény a tűzoltás vezetésére vonatkozólag?

2. Mely fanemeknél és mily fekvésű erdőknél alkalmazzuk a vetővágást?

Hány fokozata van annak?

Írja le ezen vágásmód menetét figyelemmel a fák természetére?

3. Egy vágásban 3 csoport munkás tűzita feldolgozással volt elfoglalva:

a 1-ső csoport készített 325 *m* I-ső osztályu és 383 *m* II-od osztályu hasábfát, továbbá 210 *m* dorongfát;

a 2. csoport készített 270 *m* I-ső osztályu és 264 *m* II-od osztályu hasábfát és 225 *m* dorongfát;

a 3. csoport készített 310 *m* I-ső osztályu és 286 *m* II-od osztályu hasábfát és 237 *m* dorongfát.

Kérdés? mennyit kerestek ezen csoportok egyenként és mennyit egészben, ha a vágatási bér:

Egy *m* I. osztályu hasábfá után 35 kr;

„ „ II. „ „ „ 28 „

„ „ dorongfa után 22 kr.

Egybevetve az írásbeli dolgozatokat a szóbeli feleletekkel, a vizsgáló bizottság a következő osztályzatokat hirdette ki:

1 kitünően, 9 jól és 8 kielégítően alkalmasnak találtatott, 3 pedig a vizsgát nem állotta meg.

Nem mulaszthatom el ez alkalommal, hogy ki ne emeljem

Remann József győri püspökségi erdőmester ur ügybuzgóságát, melyet erdőőreinek kiképzése körül tanusított, már eddig is 13 erdőőrrel tétetvén le vizsgát, kiken mind meglátszott, hogy fáradhatlan oktatásban részesültek.

Figyelemre méltó továbbá az a körülmény is, hogy ebben az évben a vizsgára jelentkezők száma sokkal kisebb volt mint a mult évben, minek okát legfőképp abban kell keresni, hogy az idén az előbbi évekhez képest jóval korábban tartatott meg a szakvizsga. A szakvizsgára készülők közül sokan arra számítottak, hogy ez évben is októberhó végén tartatik meg az erdőőri szakvizsga, s ezért október 5-éig az idő rövidsége miatt nem készültek el teljesen.

A vizsgázók általában véve jó készütséggel bírtak, s különösen a szóbeli vizsgán az erdőtörvény ismeretében és a tizedes törtekkeli számolásban a korábbi évekhez képest nagy haladást tanusítottak. — Padrag, 1885. évi októberhó 13-án.

Lehmann János,
m. kir. közalapítv. erdész.

VIII. Temesvárt.

A Temesvárt f. évi okt. 5-étől 10-ig megtartatott erdőőri szakvizsga lefolyásáról a következőket van szerencsém közölni:

A vizsgáló bizottság Krivácsy Elek kir. erdőfelügyelő elnökele alatt Dipold Imre m. kir. főerdész és Leviczky Albert m. kir. erdészvizsgáló biztosokból alakult meg.

A vizsga letehetéseért összesen 48 folyamodott, s ezek közül 44 meg is nyerte az engedélyt, 4-től pedig az megtagadtatott. Az engedélyt nyertek közül 42 a vizsgán meg is jelent, kettő ellenben elmaradt. Megtörtént az is, hogy két egyén, kiket egyik m. kir. erdőgondnok oktatott, csak október 4-én küldte be folyamodványát, s október 7-én jött be Temesvárra, azon hiszemben, hogy a szakvizsga október 8-án kezdődik.

Ezen körülményt azért emelem ki, mert a megelőző években is azt tapasztaltam, hogy az engedélyérti kérelmek némelyek részéről felette későn, az utolsó napokban, nyújtatnak be. Pedig éppen a vizsgázók érdekében igen kívánatos volna, ha az előljáró erdőgondnokok a vizsga idejét pontosabban közölnék az érdekeltekkel.

Több figyelem volna szükséges a szakvizsgára jelentkezők kérvényeinek szerkesztésénél és okmányolásánál is, különösen pedig a megkívánt 3 évi szolgálati idő hiteles kimutatásánál.

Erdőuradalmak szerint a vizsgán megjelent a m. kir. kincstár szolgálatából, és pedig : a lugosi m. kir. erdőigazgatóságtól 14 egyén, a lippai m. k. főerdőhivataltól 17 egyén, az orsovai m. kir. erdőhivataltól 4 egyén, a m. kir. közalapítványi uradalomból 2 egyén, az osztrák m. államvaspályatársulattól 3 egyén, a volt szerb-bánsági vagyonszétosztástól 1 egyén és egy magánuradalomból 1 egyén, összesen 42 egyén.

A vizsgázottak következő osztályzatokat nyertek : kitűnően alkalmasnak találtatott 2, jól alkalmasnak 6, kielégítően alkalmasnak 18, nem felelt meg 16.

A visszavetettek száma e szerint az összesnek $38\frac{0}{100}$ -át teszi ki, mi már csak azért is feltűnő, mert a megelőző évben is $43\frac{0}{100}$ vettetésre került, az érdekelteknek elég alkalmuk volt meggyőződnie a felől, hogy szorgalmas tanulás nélkül bizonyítványhoz a temesvári kerületben nem juthatnak.

Mindennek dacára volt eset, hogy egy m. kir. erdőgondnokság kerületéből két mult évben visszavetett erdőőr ujolag szerencsét próbált, de hogy csak valamivel is többet tanult volna a lefolyt év alatt, az ugyan nem látszott meg egyikén sem. Az ilyen idősebb erdőőröket valóban nem kellene vizsgához bocsátani addig, míg őket egyszerű kérdésekkel próbára nem tették erdőtisztjeik.

Örömmel emelem ki Fóthy Nándor és Levitzky

Albert m. kir. erdőgondnok urak erdőlegényeit, két magyar fut, kik kitűnően vizsgáztak. Meglátszott az idén az is, hogy a románok ezuttal több szorgalmat fejtettek ki, míg a német ajkuaknál vajmi ritka volt a határozott alapos felelet.

A m. kir. államkincstár erdőőrei legnagyobb részben már mind vizsgázottak, s azoknál is, a kik eddigelé — többnyire régi szolgák — elmaradtak a vizsgától, nem a jó akarat hiányzik, hanem elmaradásuknak egyedül az az oka, hogy a 40—50 éves korban már nehezen megy a tanulás.

Jövőre e szerint a vizsgára jelentkezők nagyrészt csak az osztr. m. államvaspálya társulat, a volt szerb- és román bánsági ezred vagyonszékegek és más társulatok erdőőrei szolgáltatathatják. — Temesvárott, 1885. októberhó 24.

Krivácsy Elek,
k. erdőfelügyelő.

(Vége köv.)

A f a p i a c z r ó l.

B u d a p e s t, 1885. november 30-án.

(B.) A faüzleti viszonyok oly roszzsak mint voltak. A fenyőfa-anyagoknak nincs vásárlójuk s az eladóknál visszamaradt nagy készletek állnak rendelkezésre. A tűzifa eladására a beálló hidegebb idővel nyílik az alkalom, s megfelelő fogyasztása remélhető is; de ennek is nehezednek viszonyai, mert a vaskohók üzemének szintén a helyzet terhével kell küzdeni, s ezért kevesebb gyártmányt készítvén, kevesebb fát is fogyasztanak. A tölgyfa-anyagok eladása körül nincs nehézség, mert ezeket külföldre is eléggé vizsik, sőt újabb időben már Angolhonban is nagyobb térfoglalásra számíthatunk.
